

Za celo leto naprej . K 22-40
za pol leta > . > 11-20
za četrt > . > 5-60
za en mesec > . > 1-90
Za pošiljanje na dom 20 v. na
mesec. — Posamezne štev. 10 v.

SLOVENE

vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici šte. 6.
 == Sprejema naročilno, inzerate in reklamacije. ==
 == Upravniška telefona šte. 188. ==

Črnovrščem, ki izdelujejo suho robo in orodje, naj se iz državnih gozdov odkazuje potreben les po primerni ceni v obližju, ne pa v oddaljenih krajih.

Prvo predavanje se je torej sukalo okrog vprašanja: ali naj občina gradi delavska stanovanja, in sicer v lastni režiji, ali naj le podpira privatna stavbna društva, ali pa naj prepusti vse stavbarstvo privatnemu kapitalu. V tej točki so se pojavila razna nasprotujoča

Precej ostra debata pa se je vnela o »Wertzuwachssteuer«. Ta davek bi zaviral privatni kapital od stavbene podjetnosti, znižal število hiš in podražil stanovanja; zato so se izrazili mnogi proti. Na drugi strani se je zdel ista potreben radi tega, da more občina z njim uravnati zemljiško politiko in da dobi ona ves dobiček, ki prihaja le od njenega razvoja, dočim ga privatniki

Ob štirih popoldne se je včeraj razprava proti Rejcu nadaljevala. Svoje mnenje sta podala idrijska sodna izvedenca. Ob 5. uri popoldne so se pričele zaslišavati priče. Predsednik nadsvetnik Vedernjak vodi razpravo strogo stvarno. Govori počasi, razločno. Pri vsakem vprašanju, ki ga stavi, hoče priti resnici do jedra. Ne posluhuje se nobenih okrasikov pri vprašanjih, razpravo vodi s tisto stvarnostjo, temeljito v pedanterijo in hladnokrvnostjo, a tudi strogostjo, ki diči angleškega in deloma tudi pruskega sodnika. Podati hoče porotnikom jasno sliko vseh indicijev, ki govorijo proti Rejcu. Ne išče pikantnosti, le včasih napravi kako opazko, ki je suho humoristična, tako, kakor so opazke pruskih sodnikov. Niti obtoženca in tudi prič ne izkuša loviti z zvito stavljenimi vprašanji. Stavljena so direktna vprašanja, zato so tudi odgovori jasni in točni. Ugodno je vplivalo, ker je prečital izpovedi neke navzoče priče v tajni seji, ko se je šlo za neke »grde besede«, kakor je naglašal. Predsednik je strog, ne trpi, da se občinstvo smeja. Celo zagovornika je ostro pogrjal, ker se je pri izpovedi priče Bremlc smehljaj. Ob tej priliki je tudi izjavil željo, naj bi sodniki porotniki in zagovornišтво med razpravo ohranili svojo sodbo zase. Zagovornik je namreč na kuloarju rekel, da se gre v tem slučaju le za dokaz indicijev, blizu je pa stal neki porotnik, ki je to čul, ne da bi bil porotnika zagovornik poznal. Zagovornišтво, dasi ex offo postavljeno obtožencu po sodišču, vrši svojo dolžnost natančno, temperamentno tako, kakor bi moralo postopati ex offo zagovornišтво vedno, dasi so določeni za razpravo trije dnevi. Priče so večinoma idrijski rudarji in žene rudarjev. Žene so tožile, ker morajo ostati toliko časa v Ljubljani in so zato rodbine brez gospodinj. Zaslišanih včeraj ni bilo veliko prič. Šlo se je v prvi vrsti za to, da se pokaže, kako sta žive-la Rejc in njegova žena. Rejc je bil dopoldne dobro razpoložen, popoldne ne, kar ni čudno, ker so vse popoldanske priče izpovedale, da je Rejc zelo grdo ravnal s svojo rajno ženo.

sta podala začetkom včerajšnje popoldanske razprave idrijska izvedenca dr. Milan Papež in dr. Ivan Štverak. Dr. Štverak izjavi, da je nastopila smrt, ker se je Rejčeva vtopila; neposreden vzrok smrti je bilo zadušenje. Truplo je ležalo najmanj tri dni v vodi. Ležalo je pod drvami. Rajnica je bila histerična ženska. Dr. Papež izvaja slično dr. Štveraka. Na čelu je našel dr. Papež malo prasko, ki jo je morala dobiti mrtva. Zagovornik dr. Švigelj je predlagal, naj bi bila idrijska zdravnika zaslišana le kot izvedeni priči, kot izvedenca pa ljubljanska sodna izvedenca dr. Schuster in dr. Plečnik, dr. Neuperger se je protivil zagovornikovemu predlogu, ker sta oba zdravnika sodna izvedenca. Po podanem izvidu dr. Švigelj še enkrat predlaga, naj se mnenje obeh idrijskih zdravnikov še preizkusi po ljubljanskih sodnih izvedencih. Dr. Neuperger: Če se to sklene, bi morala biti vsaj dr. Štverak in dr. Papež zraveni. Senat odkloni dr. Švigljev predlog, ker sta zdravnika svoje mnenje utemeljila. Izpoved, oziroma oddaja mnenja je ena in ista in si ne nasprotujeta izpovedbi. Povoda ni, da se zato zaslišijo še nadaljni izvedenci.

Kako je ravnal Rejc s svojo ženo.

Nekaj minut pred 5. uro popoldne se prično zaslisevati priče. Prvi je zaslisan idrijski sodnik Rudolf Potočnik. Šel je takoj tja, ko so našli Rejčevo pod Grabljami. Kaže na fotografijo, kje da je ležala.

S silo iz postelje Rejc suval, pretepaval in praskal svojo ženo.

Marija Straus je že več let dobro poznala Rejca in njegovo ženo. Živela sta v nemiru. Rajnica ji je večkrat pravila, da jo je mož večkrat tako suval, da je bila vsa »modra«. Enkrat jo je tudi opraskal. Peljal jo je tudi večkrat okoli velike vode. Če ni hotela iti, češ, da jo je groza, jo je sunil in ji rekel: »Tiho!« Čez železno brv je vkljub izraženi grozi morala večkrat iti. Zmiraj jo je peljal ponoči, podnevi nikoli. Če ni hotela iti sama in če je ležala, jo je s silo potegnil iz postelje, da je morala iti z njim. Enkrat jo je silil, da je morala rajnica piti vino, ki je čudno dišalo. Zavrelo je po njej, ko ga je pila. On, Rejc, ni hotel piti tistega vina. V nedeljo dne 27. je bila rajnica še pri priči na obisku. Rekla ji je, da se boji, da ji Rejc kaj ne naredi. Po litanijah sta se popoldne poslovili. V ponedeljek zjutraj je videla zadnjič rajnico. Jezna rajnica na Rejca ni bila. Rajnica ji je pokazala, ko ji je zlomil Rejc uhanje. Na dr. Švigeljevo vprašanje odgovori, da je bila rajnica v Idriji na dobrem glasu, cela Idrija jo je spoštovala. Pač se je govorilo, da je imela rajnica moške, a ni bilo res, da bi bila rajnica imela znanje s kakim moškimi.

Matija mi želi smrt.

Marija Močnik. Rajnica se je priči večkrat pritožila, da živita z možem v nemiru in da jo mož zaničuje in da jo ne more cerati. Vidla je, ko je bila rajnica vsa pohabljenaa in ranjena. Rajnica je šivala pri priči 1. januarja. Rekla je: »Matija mi želi smrti«. Bala se je hoditi k vodi. Če je na izprehodu kaj govorila, je Rejc zakričal nad njo: »Molči!« Večkrat je rajnica tožila, da mož gleda za drugimi, za Raspetovo, pri kateri da ga je enkrat zasledila. Rekel je tudi večkrat rajnici, da bi jo tako tepel, da bi jo ubil. Rajnica je bila varčna, ni bila hude jeze, bolehnala. Delala je vedno, dasi težko. V torek zjutraj od 8. do 9. ure je prišel Rejc k priči. Vprašal jo je, če je prišla kaj njegova žena k priči. Povedala mu je, da ni bila rajnica nič pri njej. Zdelo se je priči čudno, ker ji je Rejc pripovedoval, da je dobro spal. Čudno se je priči zdelo, ker je rabil Rejc izraz o rajnici, »da je bila« pridna, čuden se ji zdel tudi na obrazu. Ker je govorila o tem, je prišel nad pričo in zatrjal, da njegova žena še živi. Priča še izpove, da ji je tožila rajnica, da je prišel Rejc skoraj vsako noč proti jutru domov.

Zastrupiti me je hotel.

Frančiška Petrovič. Poznala je rajnico več let. Tožila ji je, da jo mož sovraži. Pravila ji je, da hodi mož z drugimi ženskami in da jo hudo sovraži. Pripovedovala ji je, da jo je hotel zastrupiti z vinom. Tepel je Rejc rajnico. Enkrat jo je mož sovražil, drugičkrat pa z vinom zalival. Spravljalo je rajnico hudi »špacirati«, a na samoto ni šla rada. Še rekla ji je, da okoli 11. ure ponoči ne gre »špacirati«. Priča je rekla rajnici: »Jaz bi se ne zanesla«. Rajnica ji je rekla, da je morala iti z njim vun. Rada bi bila rajnica šla k priči na stanovanje. Slišala ni, da bi imela rajnica kake moške. Dr. Švigelj: »Ali je Rejc »žleht«? Priča: »O, ja, žleht pa je bil«.

Tako pretepena, da je bil zlomljen murček.

Anton Straus pozna Rejčeve kakih 10 let. Kakor je rajnica pripovedovala, jo je Rejc sovražil. Vzrok so bile druge ženske. Šest let sta si bila pač dobra, pozneje ne več. Tožila je rajnica, da jo je enkrat tako pretepal, da ji je zlomil murček. Pripovedovala je tudi, da jo je enkrat silil piti vino. Dva kozarca je spila, a tretjega le napol. Poduhala ga je, a ker je vino smrdelo, ga je le pokusila, a je bruhala. Rejc vina ni hotel takrat piti. »Špacirate« je peljal ženo Rejc le ponoči, podnevi nikdar. Priči je povedal neki Brenčič, da je srečal Rejca in njegovo ženo zvečer 28. februarja na cesti. Kregat se je prišel Rejc tudi včasih k nam zaradi ženskega govorjenja. Dr. Švigelj: Koliko zasluži ruder? Priča: 3 krone na dan. Dr. Švigelj: Ali si more kaj prihraniti? Priča: O, kako v tej draginji!

Jera Plesničar, mati rajnice se od-pove pričevanju.

Rejc vrgel v ženo vino.

Marija Tratnik pozna Rejčeve kaka tri leta. Z njo je prišla večkrat skupaj. Kadar je prišla obiskat ženo, je Rejc vedno grdo gledal in molčal. Enkrat je vrgel obtoženec v rajnico vino, ker ga

ni hotela piti. Bil je Rejc zmiraj zunaj vse noči. Čevlji niso bili dosti mokri. Zato je Rejčeva sodila, da hodi k Raspetovi ponoči v posete. Šla je posluškovat k Raspetovim, a jo niso pustili v kamro. Po gostilnah je gonil Rejc rajno svojo ženo le ponoči, a to šele zdaj zadnje čase, prej ne! Nikdar ni rajnica rekla da njega ne mara. Rajnica je bila bolehnala. Nikdar ni zapazila, da bi bila imela rajnica druge moške, kakor je to trdil Rejc. Tožila ji je pač, da jo mož s tem nadleguje, ker ji hoče odvzeti dobro ime.

Ona ga je rada imela.

Marija Vončina. Rajnica je večkrat »jamrala«, da jo mož zaničuje, odkar je prišel znanje z neko drugo žensko. Od takrat je grdo ravnal z njo. Vina ni hotela drugače piti, kakor kadar ga je on pil. Ona ga je rada imela. Ko jo je na Vseh svetih enkrat lepo ogovoril, se je rajnica zdelo, kakor bi se ji bil kamen odvalil od srca. Večkrat je rajnico gonil na »špacir«, a le zvečer, in kadar je bila huda voda. Priča je še rajnico svarila, naj ne hodi »špacirati«, da ne bo še nesrečna. Rajnica je bila tiha, mirna ženska. Pravila je priči, da je hodil Rejc k Raspetovi. Ničesar ni čula, da bi bila imela kako znanje z moškimi. Dne 28. je rekla priči, ki jo je vabila na poset zvečer, da ne more priti.

Rajnica toži, da ne ve, kaj da še stori z njo Rejc.

Franca Kumer izpove, da ji je rajnica tožila, da ne ve, kaj da namerava mož z njo. Priča je rajnici svetovala, naj si dobi drugo stanovanje. Rajnica se je zdelala priči tiha ženska, ki je imela moža »strašno« rada. Ne ve, da bi bila imela rajnica tudi druge rada. Rejc je moral piti, ker ženi denarja ni dal. Na harmonike je Rejc dobro igral. Slišala se je godba zmiraj, če je Rejc kaj zaigral na harmoniki. Priči je povedala Raspetova, da je Rejčeva izginila in da je Rejc goved 28. februarja do pol 9. ure zvečer. Rejc je godel dostikrat pozno v noč, tudi podnevi, kadar je bil prost.

Rejc duši ženo. Kakor z mačko bi napravil z njo.

Frančiška Car. Nekaj časa sta se Rejčeva imela prav dobro. Pozneje pa ne več. Ona je vedno tožila, da jo Rejc sovraži, zaničuje in pretepa, tako da je bila modra po licih. Vodil jo je k Idriji, a le, kadar je bila voda velika. Nič dobrega si ni mislila. Enkrat je rekel Rejc Rejčevi, da ho naredil z ženo tako, kakor z mačko, ako bi bivala v svet (v kakem večjem mestu). Rajnica je bila vsled teh besedi žalostna. Dasi je priča bila dobro znana z rajnico, ni nič opazila, da bi imela znanje s kakimi moškimi. Rajnica se je pritožila Carovi tudi, da jo je enkrat mož tako dušil, da mu je komaj ušla.

Streže mi po življenju.

Neža Bezeljak tudi potrdi, da ji je rajnica pravila, da jo je Rejc večkrat tolkel in da ji streže po življenju. Večkrat je rekla rajnica, da pri možu ni živeti. Enkrat je zasledila rajnica neko pismo naslovljeno v Idrijo, ko je bival Rejc na Westfalskem. Jera Razpe je v tem pismu metala Rejcu naprej, da je pozabil nanjo, dasi je zaradi njega veliko prestala.

Rejc vrže ženi v obraz kruh, tako da ji oteče lice.

Marijana Breitenberger. Rajnica je pripovedovala priči, da sta se z možem večkrat pričkala, da jo mož sovraži in da bi šla proč, a da ji ne pusti odnesti šivalnega stroja. Rejc je rajnici vrgel kos kruha v glavo, češ, da je pretrd. Imela je rajnica zato lice oteklo. Pripovedovala je rajnica priči, da je imel druge rajši kakor njo. »Grdo je delal z ženo«, pravi priča. Enkrat je rekla rajnica, da bi ona tudi skočila v vodo, ker jo mož vedno krega.

Rejc: Res sem vrgel kruh, ker je bil trd, a nisem mislil jo zadeti. Priča pove Rejcu v obraz, da je rajnico psoval v njeni navzočnosti, češ, da je zabit in zarukan! Zraven je bila priča, ko je rajnica rekla v moževi navzočnosti, da bi tudi ona morala skočiti v vodo, ker mož tako »grdo« dela z njo, in sicer je to govorila, ko je skočila v Mnikovo neka Vipavka, ki so jo pa resili.

Janez Bremic ve, da je rekla rajnica, da Rejc ne mara nje, ampak druge. Z rajnico ni imel nič opraviti. Dr. Švigelj se smehlja, kar predsednik pogrja, kakor tudi naj bi porotniki ohranili svojo sodbo zase. Dr. Švigelj naglaša, da Bremicu ni treba povedati, če je imel morebiti znanje z rajnico. Dr. Neuberger: Priča zaprisežena govori samo resnico. Po tem intermeu predsednik odgodi razpravo, ki se nadaljuje danes.

Tako je mahal, ko jo je tepel, da je luč ugasnil.

Marija Eržen pozna Rejčeve štiri leta. Nič kaj prav nista živela. Pripovedovala ji je rajnica, da je enkrat Rejc tako mahal, ko je rajnico pretepal, da je luč ugasnila. Enkrat je prišla zvečer k rajnici, ko je pozdravila, ji Rejc ni dal odgovora. Šle ste k mrliču čut. Rejc je rekel ženi: Tako te bom ob tla zagnal, da se ne boš več pobrala! Čisto nič te ne maram!

Nato pa še pristavil: Čist' neč te ne maram in dodal: Podnev' si polomljena, ponoči pa okoli hodiš.

Dr. Švigelj: Kaj pa je ona rekla? Priča: Zasmejala se je bridko, med potjo, ko sva šle k mrliču čut, je pa celo noč jokala.

Tak je, da ni za povedati, pretolkel me je, da sem vsa »plava«.

Naslednja priča izpove, da je pred leti stanoval v hiši z Rejčevimi skupaj. Večkrat je čul šunder in tepež pri Rejčevih. Enkrat mu je tožila rajnica o možu: Tak je, da ni za povedati, pretolkel me je, da sem bila vsa »plava«. Bolehna sem, pa me zavidala! Vprašal sem jo, zakaj ne gre proč, a rekla je: Ne grem, nemara se še poboljša. Ko sta se preselila drugam, mu je enkrat tožila, da so tam, kjer zdaj stanujeta, vsi proti njej. Tudi zdaj ji je svetoval, naj pusti moža, a odgovorila mu je: Nemara se bo še unesel! Rejca je videl drugi dan, ko je žena izginila. Enmal bel klavern je bil. Za klobukom je nosil feder. — Predsednik: Vi, Rejc, ali ste imeli fedre? — Rejc: Nisem jih imel. — Priča: O ja, to pa, gvišn da je imel fedre.

»Nisem varna življenja.«

Petkovšek Franc. Rejčeva sta stanovala pred leti v hiši njegovega očeta pred desetimi leti. Takrat sta se dobro razumela. Ona je morala takrat v bolnišnico. Kuhala mu je neka Uršič takrat, ki je tudi stanovala pri njem. Njegov oče je Rejca zato ozmerjal. Letos mu je tožila, da je hudo zanjo, zastopit se ne moreta z možem, nisem varna življenja. Rajnica je bila šparovna, pridna, a bolehnala. Rekla je rajnica: Druge ženske so krive, da se ne razumeva. — Predsednik: Kaj imate pripomniti. — Rejc: Bil je oče priče nekoliko pijan, ko me je zmerjal šele potem, ko... — Predsednik: Kaj pa praviš k pričevanju, da ste tako grdo ravnali z njo. — Rejc: Če bi se bila takobala, bi bila šla preč!!! — Dr. Švigelj se čudi, zakaj da priča ni naznaila tega, da žena ni varna življenja, žandarjem.

Rejc igral harmoniko, ko je žena že izginila.

Rafael Gostiša: Pri Plesničarju stane Rejc že kaka štiri leta. Enkrat je šel Rejc na Prajzovsko. Slišali so se iz Rejčevega stanovanja burni prizori. Enkrat jo je videl, da je bila plava, zbitala. Z njim je večkrat govoril. Večkrat mu je tožil, da se mu slabo godi in da je nesrečen. Zenske v hiši so bile proti rajnici. Jezična rajnica ni bila, bila je taka, kakor pravimo v Idriji, mevža. Rejc zna dobro igrati na harmonike koračnice za ples. Igral je največkrat zvečer na harmonike. Rejca je slišal še potem, ko je Rejčeva že izginila, ko je igral poskočno na harmoniko. Mislil sem si, mož je vesel, da žene več ni.

Predsednik: Kaj takega bi tudi navaden človek ne storil. — Plesničar je rekel Rejcu potem, ko je že izginila žena, baraba, na kar Rejc ni reagiral. — Predsednik: No, Rejc? — Rejc: To, da bi bil jaz po ženinii smrti še harmoniko igral, ni res. Gospod Gostiša so se zmotili. — Priča: Okna so bila odprta, igranje harmonike sem čul iz Rejčevega stanovanja!

Dr. Neuberger prosi, naj se priča natančno pouči, da govori resnico, da zopet ne bo rekel zagovornik, češ, da laže.

Janez Tončič se je vsedel v kavarjni posebej. Rejc je stopil k njemu in mu rekel, da potrebuje »pantofle«. Odgovoril je Rejcu, da naj to mojstru pove. Okolu pol treh je šel domov. Šel je povedat Rejčevi nato, da dobi lahko sukno zdaj. Z drugega vzroka ni prišel v Rejčevo stanovanje. — Predsednik: No, Rejc! — Rejc pravi, da je čul šepetanje med ženo in fantom. Vprašal ju je, kaj da imata skupaj. Žena je še rekla: Ti nesrečen človek, me češ v nesrečo spraviti.

Rejc hodi vodo gledat. — Nočni izprehodi.

Andrej Kogej izpove, da mu je tožila rajnica, da ni miru in da jo mož tepe. Ravno tisti dan, ko je ona izginila, je videl Rejca, ko je gledal vodo. Rekel je Rejc tudi: Ta baba me dolži, da jo hočem zagiftat. — Predsednik: Ali ste kdaj videli ta dva skupaj iti? — Priča: O ja! — Kdaj pa? — Ponoči. —

Predsednik: Ali je to čudno, ponoči se izprehajata? — Priča: Ja neč. — Predsednik: Kaj so govorili ljudje, ko so Rejčevo našli v vodi? — Priča: Da je on. — Dr. Švigelj: Kdaj sta se pa izprehajala? — Priča: Ob osmih, devetih, desetih. — Dr. Švigelj: Ali se je komu kaj čudno zdelo? — Priča: Meni nič.

V gostilni žalostna.

Marija Kogej: Nista se dobro razumela. Sama mi je pravila, da jo je zavidal in da je imel on otroka s tisto s Črnega Vrha. Ob enih devetih zvečer je srečala Rejca in Rejčevo ženo Pod Gorami. Rekla je ona: e ven gremo en malo. V gostilni so bili skupaj, dasi niso sedeli skupaj. Ves čas, do enajstih zvečer, ni v gostilni z ženo nič govoril. Rajnica se je zdelala priči, da je bila gulant ženska. — Rejc: Je resnica, da bi bil dosti govoril z njo! Imeli smo v gostilni citre. — Dr. Švigelj: Ali se je ona smejala? — Priča: Nič, cel čas se je žalostno držala.

»V Ameriko bom šel.«

Neža Maržon pripoveduje, da je Rejc enkrat pravil, da bo v Ameriko šel in pa: Ne maram, da bi žena moj penzjon živila. Rajnice nisem imela za zlobno, dasi nisem govorila z njo. Nič nisem slišala, da bi imela rajnica kaj z moškimi.

Rejc dolži Barbo, da je hotela strup.

Franca Margon: O rajnici ne ve nič slabega. Čula je, da hodi on za drugimi ženskami. Enkrat je bila zraven, ko je rajnica rekla možu: No, ali sem te enkrat dobila. On je molčal, pa z zobmi škripal, ona je še enkrat pristavila: No, sem te enkrat dobila! On je šel nato na šht. — Predsednik: Kaj je pravil Rejc v gostilni tisti dan, predno je ona izginila. — Priča: Povabil nas je na en glaž in rekel, da bo šel v Ameriko. Na to se spomni, drugega, kar je govoril, ni sledila. — Predsednik: Ali znate, če sta se začela Rejc in Barba štimat. — Priča: Ja, o tem se je govorilo v Idriji. Rajnica ji je pripovedovala, da sta jo enkrat Barba Poženel in on tako tepla, da ji je tekla kri. — Rejc: To je bilo takrat, ko je vrata snele, potem me je pa še vpričo priče dajala. Rejc pripoveduje, da je Barba Poženel zahtevala, naj ji preskrbi živo srebro, kar pa ji je odklonil. — Barbara Poženel, omožena Črnigolj, je imela znanje z Rejcem. Posledica je bilo dete. Pozneje se je omožila. Zanimava, da bi bila ona z Rejcem ženo pretepla. Priča to zanika, a pristavi, da je enkrat butnila v njo; Rejc jo je branil, a ni bilo nič hudega. Zanimava, da bi bila z Rejcem rajnico tako mečkala, da ji je kri iz ust tekla. Ne spominja se, da bi bila kdaj zahtevala od Rejca živo srebro, da se reši. Zanimava tudi, da bi bila njemu ponujala strupa, da bi njo s sveta spravil. — Predsednik: Vi, Rejc, včeraj ste rekli, kje da bom dobil groš, da bi ji dal 900 kron. — Rejc: O nič nisem dal! — Priča: O, o, dal mi je, dal! — Rejc: Shraniti sem ji dal knjižico. — Dr. Švigelj: Kaj ste pa vi napravili z denarjem? — Priča: Po svojem svaku sem poslala knjižico nazaj, ker nisem marala zanje. — Dr. Švigelj: Ali vam jih je šenkal? — Priča: On je rekel: Shrani, da žena ne vidi. — Predsednik: Rejc, kaj pa živo srebro? — Rejc: Hotela ga je. — Priča: Ne vem se spominjati na to. — Dr. Švigelj: Rekla je, da se ne ve spominjati! — Predsednik: Tu se gre samo za to, da se konstatira ljubavno razmerje oženjenega moža z dekletom. — Dr. Švigelj: No, samo Rejc ima dekleta. — Predsednik: Prvi del o predživljenju obtoženčevem smo končali; zdaj preidemo k drugemu delu, na

usodepoln dan,

ko je ona izginila. On reče, kakor ste čuli, da je šla 28. februarja zvečer sama stran. On pravi, da je ostal doma, igral na harmoniko, imel drisko, ob 11. je šel spat. Kar se je zgodilo zunaj, nič ne ve.

Zaklenjeno stanovanje.

Marija Lampe, šivilja, izpove: Rajnica ji je pravila, da ne mara mož za njo. Enkrat je videla, da je bila opraskana. Ob pol eni popoldne 28. februarja je prišla k rajnici. Govorila je z njo. Rajnica je rekla, da je šla vprašat za stanovanje, a da ga ni za dobit. V sobi ji je kazala neko delo. Rekla ji je, da ji ni za živeti. On je bil v sobi, a govoril ni nič, bil je cel čas tiho. Vprašala je rajnico priča, če ji pride kaj pomagat. Rekla ji je, da pride pomagat zvečer. Zvečer sem prišla tako-le ob pol, oziroma tri četrt na devet v hišo. Poizkusila je odpreti Rejčevo stanovanje, a se ni dalo, hotela je iti v kuhinjo. Ni trkala, ker je bila domača. Pritisnila je fajno za kljuko. Tudi kuhinjska vrata je poizkušala odpreti, a se ni dalo. V veži je čaka pet do deset minut. V hiši je bilo mirno. Nič ni čula.

da bi bil kdo šel po stopnicah. Slišati bi bil moral Rejc v stranišču, ko je rukala vrata. Drugi dan ni šla nič od doma. — Predsednik: Ali niste nič čula, ko ste rukala? — Priča: Nič, je bilo čisto mirno. Stanovanje je bilo zaklenjeno. — Predsednik: Ali je v Idriji navada, če gre kdo v stranišče, da svoje stanovanje zaklepa? — Priča: Ne. — Predsednik: No, Rejc? — Rejc: Jaz sem imel navado, da sem zapiral, če sem bil sam doma. — Predsednik: Vi bi morali slišati, ko je rukala. — Rejc: Jaz nisem slišal in nisem pazil na vsakega človeka.

Pri nas ni cirkus!

Na neko opazko Rejčevu se občinstvo smeje. — Predsednik: Čujte, tištini, ki je to tako všeč, bi bilo boljše morebiti zanje, da gredo domov. Ne razumem, kakšno veselje imajo nekateri, da tukaj čas kradejo. Tukaj ni cirkus.

Dr. Švigelj: Kolikokrat ste polzkušala na kljuko. — Priča: Dvakrat, nato sem čakala pet do deset minut, seveda težko je reči, da ravno toliko. Stranišče v prvem nadstropju ni bilo nesnažno. Razbijanje v delavnici (pod Rejčevim stanovanjem) se ni čulo. — Dr. Neuberger: Kaj je odgovoril Rejc, ko ste mu v obraz rekli pri sodnji, da niste mogli odpreti. — Priča: Da je morala biti kljuka potrta. — Zaslisi se še idrijski sodnik R. Potočnik, ki je rekel, ko je bil konfrontiran s pričjo, da je bil najbrže na stranišču. To je zmeraj pravil, da je hodil vedno v drugo nadstropje.

Zapeljevanje h krivemu pričanju.

V nadaljnji obravnavi je bila prečitana izjava Franceta Plesničarja, ki je izpovedal, da ni bilo čuti tisti večer iz Rejčevega stanovanja nobenega šuma. — Priča Ciril Vončina, vajenec pri Plesničarju, izpove, da mu je Rejc dejal usodnega večera ob enajstih: Tist moj pes — mislil je na ženo — je šel proti osmi uri proč, pa ga še sedaj ni nazaj. — Zakaj pa nisi prvič resnice govoril? vpraša predsednik pričjo. — Priča: Zato, ker mi je Rejc rekel: Ti tako govori, da ko si šel spat, sem bil jaz na stranišču. — Rejc to taji. — Priča: Res, res! — Končno priča izjavi, da mu je Rejc rekel: Kakor mačko te bom strl, če ne boš govoril, kakor jaz hočem. — Priča Anton Bogataj, Plesničarjev vajenec, izpove, da je Vončina povedal, da sta ga Rejc in Raspetova Jera učila, naj se pri sodnji laže. — Priča vajenec Anton Tekster izpove, da je Rejc rekel, ko je žena že izginila: Ženo bom tako natepel, da jo bodo morali nesti na posteljo.

Dopoldanska razprava je trajala nepretrgano od pol devetih dopoldne do tri četrt na eno popoldne. Nadaljuje se ob štirih popoldne.

Dnevne novice.

+ **Shod »Jugoslovanske strokovne zveze«** je bil včeraj zvečer v Zagradcu pri Litiji. Na shodu je bilo predilniško in topilniško delavstvo. Govorila sta načelnik J. S. Z. dr. Zajec in kaplan Krišče.

+ **Savez južnih Slavena ne paktira z Lahi.** »Kroatische Korrespondenz« poroča, da se med Lahi in poslanci Saveza južnih Slavena niso glede laške fakultete vršila nobena pogajanja.

+ **Slavlja grunwaldske bitke** se udeležijo tudi češki Sokoli z deputacijo. Izpovedka so se glede tega prepirali, ker se Poljaki in Čehi v Šleziji ne razumejo.

+ **Poljsko-ruski odbor za medsebojno sporazumljenje**, ki se je osnoval na vseslovanskem kongresu in o katerem se je reklo, da bo rešil spor med Rusi in Poljaki, se je te dni razdružil, ker so Poljaki iz njega izstopili.

+ **Preiskava zoper poreškega škofa dr. Flappa.** »Kroatische Korrespondenz« poroča, da je Vatikan sklenil, poslati v Poreč apostolskega vizitatorja, da preišče, v koliko so opravljene mnogobrojne dolgoletne pritožbe, ki neprestano prihajajo v Rim zoper pastirovanje poreškega škofa dr. Flappa. — V koliko odgovarja ta vest resnici, se bo kmalu pokazalo, gotovo pa je, da so se zoper poreškega škofa, ki je danes že v sedemdesetem letu svoje starosti zlasti zadnja leta nagromadile pritožbe od najrazličnejših strani. Dolže ga zlasti, da je zvezan z laško liberalno stranko, da preganja celo lastno duhovščino, če poskuša delati na socialnem in političnem polju v katoliškem zmislu, da se ne briga za kakovost svoje duhovščine, ki da obstoja v laškem delu iz moralno najsumljivejših elementov, (v Bujah je kaplan, ki se zoper krščansko-socialnega sokaplana veže s socialisti) itd., itd. Kako je dr. Flapp preganjal hrvaško duhovščino, je itak zadosti znano. Zaradi kurioznosti omenjamo, da nekateri poreškega škofa celo dolže, da

je član — lože. Seveda je ta vest gola neumnost, pa vendar je precej značilna, da je sploh mogla nastati. Če je sveta Stolica res imenovala vizitatorja, se bo pokazalo, ali je vse res, kar se dr. Flappu očita. Seveda je treba vest o vizitatorju sploh še sprejeti z veliko rezervno.

+ **Svobodomiselna predrznost.** Sv. Oče Pij X. imenuje v svoji najnovejši encikliki takozvane reformatorje, začetnike in očete novodobnega svobodomiselstva, po besedah apostolovih »sovražnike Kristusovega križa in može poltene, kojih Bog je trebul«. Zdaj pa se svobodomiselci vsega sveta razburjajo, češ Sveti Oče uči nestrpnost! Poglavar Kristusove cerkve ima neomejeno pravico, presojati dela in mišljenja kogarkoli, ki je katoliški veri in cerkvi nasproten, še bolj pa kakovost celih sekt in organizacij. Zato je brezmejna predrznost, če tisti pristaši reformacije, ki danes taje, da je Kristus sploh kdaj živel in se drže Malthusove morale trebuha, napadajo papeža. Papež je povedal golo resnico, tolerantnosti pa v tem zmislu, da treba zakrivati in prikrivati zmoti, katoliška cerkev sploh ne pozna, ker tolerantni treba biti proti bližnjemu kot osebi, zoper neresnico je pa samo boj. Papeževa enciklika pa smrdi tudi tistim poštimovcem v katoliških vrstah, ki se imenujejo modernisti. Katoličani pa so hvaležni Kristusovemu namestniku, da je zopet povzdignil svoj glas kakor goreč apostol, ki sredi napačne moderne tolerance in sentimentalnosti uči pravi, kremeniti in resnično Kristusovi nauk, ki temo od luči loči. S tem pa dokazuje, da je katoličanstvo še vedno polno življenja in mlade sile, dočim so moderni nazori medli in bolni; niso ne za to ne za ono, ampak skušajo največja nasprotstva s kitom neke sladkobne ljubezni in humanitete medseboj združiti. Najnovejša enciklika Svetega Očeta nam bodi nov opomin, da se oklenemo stare, a vedno nove katoliške resnice, moderni svetovni nazor pa odklanjamo, naj se pokaže v kakršnikoli obliki!

+ **Proti češenju Srca Jezusovega,** ki ga hrvaška mladina kakor vsako leto tudi letos obhaja v Zagrebu, so hrvaški liberalci izdali topot letake, nabili po mestu plakate in sklicali celo javen shod, ki ga verski renegat, ban Tomašič, seveda ni prepovedal. Hrvatski liberalci pravijo vedno, da so dobri kristjani in so le zoper klerikalizem, vsled česar bi bilo sklepati, da smatrajo Srce Jezusovo za klerikalno, ko sklicujejo javen shod proti njegovemu češenju. Dobro si je treba zapomniti, da so ti hrvaški liberalci, od katerih se je na plakat zoper Srce Jezusovo prvi podpisal učitelj Trstenjak, najboljši prijatelji naših slovenskih »naprednjakov«. Seveda, naši liberalci niso na vladi, kakor so njihovi hrvaški bratje... Kdor ne uvidi, kam meri slovensko-hrvaški liberalizem, ta ima pač oči zabite s hrastovimi hlori.

— **Umrli** je v Oseku na Vipavskem č. g. štanjelski kurat Ant. Glešič. Pogreb bo v petek, dne 3. junija, ob 4. uri v Oseku.

— **Osmina po gosp. župniku in duhovnem svetniku Tomažu Potočniku** bo prihodnji ponedeljek, t. j. dne 6. junija ob 10. uri dopoldne na Breznici. Vljudo vabimo k osmini vsi v. duhovščino radovljiske dekanije, kakor tudi vse njegove sošolce, prijatelje in znance.

— **Umrli** je včeraj v Cerknem na Goriškem gospod Anton Mavri, c. kr. davkar v pok., tast gospoda c. kr. poštarja Vek. Ravnikarja v Ljubljani. Naše iskreno sožalje!

— **Izpred porotnega sodišča v Novem mestu.** — **Uboj in samoumor.** Veliko zanimanje in razburjenje je vladalo v Novem mestu in okolici, ko je 24. aprila zvečer Alojzij Lukšič, mizar iz Drske pri Novem mestu, z nožem prerezal Josipu Medvedu, 20letnemu posestnikovemu sinu iz Ločne, stegenško žilo odvodnico in je ta obče priljubljeni mladenič vsled izkrvavljenja v nekoliko minutah umrl. Zanimanje se je še povečalo, ker se je ubijalec dva dni pozneje v preiskovalnem zaporu obesil na ventilacijsko vrv. Uboja udeležen in obdolžen je bil tudi Alojzij Fink, zidar, rojen leta 1890 v Iršči vasi, samoumorilec bratranec, vsled česar se je moral dne 31. maja zagovarjati pred tukajšnjim porotnim sodiščem. A ker so porotniki zanikali (šest glasov da, šest ne) vprašanje glede sovražnega namena, zveze in sporazuma pri uboju, je sodni dvor obtoženca oprostil.

— **Na državni cesti čez Gorjance** so minuli teden ponoči fantje, ki so nekoliko vinjeni peljali iz novomeškega kolodvora blago v Belo Krajino, porušili 70 tramov lesene občestne ograje. Škodo ceni cestni moister g. Ramor

nad 900 K. Storičcem so orožniki že na sledu.

— **25letnico službovanja** v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu je slavil dne 1. junija t. l. tiskarski strojnik gospod Jožef Praznik. Najsrčnejše čestitke!

— **Ubijavski napad.** Zvečer dne 31. maja je šel Franc Guštin, kočarjev sin iz Malih Brusnic proti Vel. Brusnicam. Pri cesti pod pokopališčem ga je pa čakal Jože Lumpert in ga udaril z motiko po glavi. Guština so še tisti večer odvedli v bolnišnico, Lumperta pa v zapor.

— **Za poštne asistente** so bili imenovani: Računski podčastnik I. razr. Alojzij Jonke pešpolka št. 17 za Ljubljano, stražmojster Hugon Kral dragonskega polka št. 12 za Pulj, orožniški nasl. stražmojster Franc Taček deželnega orožniškega poveljstva št. 6 za Rovinj.

— **Umrli** je v Barkovljah gospa Marija Pertot.

— **Za 9000 trt** so zlikovci porezali kmetu Mateju Raduloviču v Zbandaju pri Poreču; uničili so 11.000 trt! Za to svoje peklenko dejanje so rabili najmanj dve uri in pol, zakaj morali so 11 km prehoditi, da so obširen vinograd tako pokončali — seveda vse ponoči. Zloincev niso dobili — vobče se ljudje boje jih naznaniti, tudi če jih poznajo, ker se boje osvete, ki katerikrat zna prileteti tudi v obliki — krogelje v glavo. Kriminaliteta v Istri sploh strašno narašča.

— **Š umrl** je v Šmarju pri Jelšah trgovec Anton Štupica, star 37 let.

Zagreb najame 15 milijonov posojila, ki so potrebni za razne gradnje, uravnava mesta, kanalizacijo itd. Posojilo se najame v monarhiji.

— **Zapuščina Anastazija Grūna.** Iz Turna na Artu se nam piše: Včeraj, dne 1. junija je ravnatelj dr. Mantuani odpeljal zapuščino Anastazija Grūna, muzeju odločeno. Vsa zapuščina je bila shranjena v eni sobi. So poleg pohištva različne stvari; največje vrednosti so knjige.

ZDRUŽITEV OPOZICIONALCEV NA HRVAŠKEM?

V hrvaških listih se vzdržuje vest, da se združijo somišljeniki »Hrvatstva« in pa čista stranka prava. Poslanci dr. Josip in dr. Vladimir Frank ter dr. Elegović izstopijo iz stranke in prepuste vodstvo in organizacijo nove stranke dr. Horvatu in dr. Prebegu. S tem pa bi se v novo stranko omogočilo pot tudi ostalim Starčevićancem, ki so tudi pod vodstvom dr. Mile Starčevića. »Agramer Tagblatt« to misel toplo pozdravlja, ker bi bila s tem ustvarjena krepka, smotrna opozicija, ki bi je morala biti vesela tudi koalicija, kajti nedvomno bi potem ban Tomašič vedel drugače ceniti njeno pomoč in bi je ne tiral na tako odkrit način č. činom, ki jej morajo vendar biti težka žrtev. Mažaronski cilji bana Tomašiča so postali res tako očitni, da kriče po zedinjenem odporu vseh domoljubnih hrvaških strank. Sicer pa včerajšnje »Hrvatsko Pravo« vso govorico o združitvi dementira.

NEMŠKA NACIONALNA ZVEZA

se je posvetovala včeraj glede laške fakultete in njenem sedežu, pa se poslanci niso mogli zediniti in so končno odločitev odložili. Nemški poslanci hočejo tudi poslati ruski dumi adresno, naj ne vzame Finski avtonomijo. Sicer smo tudi mi na strani Fincev, toda to ne gre, da bi se avstrijski nemški poslanci vmešavali v notranje ruske zadeve, ko tudi mi nečemo, da bi Rusija vtikala nos v naše. Tudi nemški krščanski socialci obsojajo namero nemškonacionalne zveze.

Ljubljanske novice.

Ij **Šentpetersko prosvetno društvo** v Ljubljani vabi na izlet, ki ga napravi prihodnjo nedeljo, dne 5. junija, na Rožnik. Sveta maša, pri kateri bo pel društveni pevski zbor, bo ob 8 uri zjutraj. Odhod ob 7. uri od šentpeterske cerkve, kjer se zberemo, drugi se tudi lahko med potjo pridružijo. Vabimo vse člane in prijatelje društva, da se tega izleta, ki bo nudil dosti užitka, udeležijo v obilnem številu. — Odbor.

Ij **Društvo slovenskih trgovskih sodrnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani** naznanja vsem svojim organiziranim članom, da se vrši II. letošnji veliki društveni sestanek v soboto, dne 4. t. m. točno ob 9. uri zvečer v salonu hotela »Ilirija«. Ker je sestanek zelo važnega pomena, opozarjamo in prosimo vse člane sigurne udeležbe. — Odbor.

Ij **Srečo v nesreči** je imel dne 30. majnika zdravnik g. dr. A. Levičnik. Ko se je istega dne ob 7. uri zve-

čer peljal v dvovprežnem vozu iz papirnice v Vevčah po obisku bolnika v Ljubljani, so se konji splašili. Na mestu, kjer zavije vevška cesta v zaloško, je hud pravokoten ovinek. Tu se je prevrnil voz, dr. Levičnik je odletel v plot, kočijaž med konje. Voz se je ustavil, seveda popolnoma razbit par metrov naprej, potem ko se je zadel z vso silo ob telegrafski drog. G. dr. Levičnik se je poškodoval na obeh nogah. Kočijažu se ni ničesar pripetilo.

Ij **Silko g. Srečka Magoliča star.** »Nocturno«, ki je bila na sedanji razstavi v Jakopičevem paviljonu, je kupil danes g. Jožef Moro.

Ij **Tujski promet v Ljubljani meseca maja.** V preteklem mesecu je prišlo v Ljubljano 5812 tujcev — 381 več nego mesca aprila in 586 več kakor lani meseca maja. Nastanilo pa se je v hotelu »Union« 1281, »Slon« 1148, »Lloyd« 546, »Cesar avstrijski« 302, »Južni kolodvor« 258, »Ilirija« 235, »Malič« 197, »Štrukelj« 171, »Bavarski dvor« 123, »Tivoli« 116 in v ostalih gostilnah in prenočiščih 1435 tujcev.

Kupujte le vžigalice: »U korist obmejnim Slovincem«

Telefonska in hrzjavna poročila.

ZMAGA OGRSKE VLADNE STRANKE.

Budimpešta, 2. junija. Zmaga vladne stranke pri državnozbornih volitvah je nepričakovano velika. Neodvisna stranka je poražena takorekoč na celi črti, govori se o uničenju Justhove stranke. Tudi ljudska stranka je izgubila mnogo mandatov, istotako narodnosti. Do 1. ure popoldne je dobila vladna stranka 228 mandatov, Košutovci 43, Justhovci 30, ljudska stranka 12, stranka z 1867. leta 14, z 1848. leta 5, narodnosti 5, demokrati 2. Košutovci so izgubili 48 mandatov, dobili 9, Justhovci izgubili 79, dobili 9, ljudska stranka izgubila 20, dobila 4, narodnosti so izgubile 11 mandatov, dobile 1 mandat. Potrebni so 11 ožjih volitev. Predsednik ljudske stranke grof Adalbert Zichy je propadel proti nekemu Justhovcu. Iz raznih krajev se poroča o krvavih volitvah. Dva volivca so orožniši zabodli.

Ministri so vsi zmagali, zmagal je tudi grof Tissa, Khuenov zaveznik in nasprotnik volivne reforme. Med izvoljenimi vladnimi kandidati so tudi baron Born, lastnik grajščine pri Sv. Ani pri Trziču. Zastopa mesto Bereszk v komitatu Haromszeg na Sedmograškem. Mož je dobil vse glasove.

CESARJA NA POVRATKU IZ SARAJEVA SLOVESNO SPREJMO.

Dunaj, 2. junija. Cesarja bodo tu pri povratku iz Sarajeva in Budimpešte v soboto ob 8. uri zvečer slovesno sprejeli. Na kolodvoru pozdravi cesarja župan z obč. svetniki. Pri vožnji cesarjevi v mesto, bodo napravila špalir razna društva.

PARLAMENTARNE VESTI.

Dunaj, 2. junija. Bienerth se je iz Sarajeva povrnil na Dunaj ter je imel konferenco z raznimi parlamentarci. Češki poslanci imajo danes sejo, da se posvetujejo o tem, ali in kako obiščejo konferenco. Jutri ima sejo parlamentarna komisija »Slovenske Unije«.

CESAR V SARAJEVU.

Sarajevo, 2. junija. Cesar je daroval raznim tukajšnjim društvom 41.500 kron.

STAVKA ZDRAVNIKOV NA ČEŠKI KLINIKI V PRAGI.

Praga, 2. junija. Zdravniki-asistenti na češki kliniki so poslali naučnemu ministru prošnjo, naj se jim zviša dohodek. V prošnji groze, da začno s 1. julijem stavkati, ako se jim ne ugodí.

ŽUPANOV MORILEC IZVOLJEN ZA ŽUPANA.

Pariz, 2. junija. V občini Traville je ubil nek delavec 60 letnega župana, ker je zapeljal njegovo ženo. V torek so bile nove županske volitve ter je bil za župana soglasno izvoljen — morilec.

Znanost in umetnost.

• **Skrivnost najdenke.** To povest je prinesel prvotno »Domoljub« v podlistkih. Sedaj pa je izšla v ponatisu na željo »Domoljubovih« bralcev, ki so čitali to povest s takim zanimanjem, kakor dosedaj še nobene. Tirolski župnik pod psevdonimom Reimmichl ima za ljudski okus tako srečno pero kakor malokateri pisatelj. »Domoljubove« podlistke je pričakovalo naše ljudstvo z veliko nestrpnostjo. Glaven namen Reimmichlovih povesti pa je poučna, vzgojna in blažilna smer, ki jih prav posebno odlikuje, tako, da spadajo med najboljše ljudsko-izobraževalne spise.

Te bogate vzgojne vrline pa zna pisatelj odeti v izredno živahne zapletljave, ki se pojavljajo v njegovih povestih, tako da obvlada čitatelja radovedna napetost, ki mu ne pusti odložiti knjige, dokler ni prečital povesti. Cena 60 vin., vezana knjiga 90 vin., po pošti 10 vin. več. Naroča se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Rogaški

Tempel

vrelec. Dietetična namizna pijača z obilno ogljikovo kislino. Pospešuje prebavo in izboljša spanje.

Styria

Zelo koncentriran medicinski vrelec, priporočljiv pri kroničnem žolčnem kataru, zaprtju, Brightovih ledicah, vrančnik oteklinah, jetrni trdnosti, slati, anovulacijskih boleznih, kataris dihalnih organov.

Donati

Zdravilen vrelec največje vsebine svoje vrste. Zlasti uporaben pri kroničnem črevesnem kataru, obstopicah, žolčnih kamnih, tošči, trganju, sladkovni bolezni.

Najmočnejši
prirodni vrelec magnezijo-
glauberske soli.

TRZNE CENE.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta 2. junija.

Pšenica za okt. 1910	9:47
Rž za okt. 1910	7:22
Oves za oktober 1910	6:84
Koruza za jul. 1910	5:50
Koruza za avg. 1910	6:61
Koruza za okt. 1910	5:71

Efektiv: —

Meteorologično poročilo.

Višina n. morjem 306-2 m, sred. zračni tlak 736-0 mm

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
1	9. zveč.	732.7	18.1	sl. jzh.	jasno	
2	7. zjut.	734.3	14.2	sl. jvzh.	jasno	0.0
	2. pop.	733.1	28.1	sr. jvzh.	pol. obl.	

Srednja včerašnja temp. 18.8°, norm. 16.1°.

1593

Vsem znancem in sorodnikom javljamo tužno vest, da je iskreno-ljubljani oče, ozir. stari oče in tast, gospod

Anton Mavri

c. kr. davkar v p.

umrl dne 1. junija t. l. previden s svetotajstvi za umirajoče.

Pogreb bode jutri, dne 2. junija 1910 ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti v Cerknem.

V Cerknem, dne 2. junija 1910.

Roman Mavri, c. kr. fin. nadkomisar v p., sin. — Albina Ravnikar, hči. — Slavko Ravnikar, c. kr. poštar in veleposestnik, zet.

Zahvala.

1589

1-1

Za vse tolažilne dokaze prisrčnega sočutja povodom prerane smrti prečastitega g. svetnika in župnika v pokoju,

Antona Golobiča

izrekamo vsem, ki so se vdeležili sprejema, najiskrenejšo zahvalo.

Prav posebno se zahvaljujemo gospodom, ki so prišli od daleč; med drugimi veleč. g. kanoniku Žlogarju, ki je vodil sprevod; veleč. g. dekanu Erzarju, ki je daroval sv. mašo; veleč. g. dr. Marinkotu za gniljiv govor v cerkvi; veleč. g. proštu Fr. Dovganu za obiske in tolažbo v bolezni.

Hvaležni smo prav posebno tudi g. Vavkenovi, g. Kočevarju in vsem drugim, ki so s svojo navzočnostjo izkazali zadnjo čast pokojnemu gosposdu svetniku. Hvala vrlim Metličanom, ognjegascem, in vsem drugim, ki so se udeležili pogreba — posebno onim, ki so ga spremlili na pokopališče na Hruvačji vrh.

Metlika, 1. junija 1910.

Zaljubljeni sorodniki.

Prekupei-agentije

ki žele zastopati znano banko in se baviti s prodajo zakonito dovoljenih srečk, dobe z visoko provizijo stalen in pošten zalužek, mesečno 200 do 500 kron. — Ponudbe je pošiljati na naslov: „Neue Fortuna“, Budapešta V, Börse Postfach 38.

Izdajatelj: Dr. Ignacij Žitnik.

1441

Koncerti

slov. filharmonije

se vrše **vsaki dan**
v hotelu »Tivoli«.

Začetek ob nedeljah in praznikih ob 1/2 10. uri dop., ob 3. uri pop. in ob 7. uri zvečer. Ob delavnikih ob 3. uri pop. in ob 7. uri zv.

Vstop vedno prost.

Sprejme se takoj v trajno delo

mizar

ki je izurjen pri strojih (Fraismaschine).

Obenem se sprejmeta tudi

2 mizarska vajenca

pri A. Rojina, mizarski mojster, Ljubljana, Wolfova ulica šte. 8. 1574 3-1

Tri žlice

železnatega vina lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvornega založnika, vsebujejo množino železa, ki jo mora zavžiti odrasli človek vsak dan, ako njegov organizem potrebuje železa, v nasprotju z drugimi izdelki, ki vsebujejo le tako množino železa, ki se dokazano nahaja v vsakem namiznem vinu, in torej nimajo nikake medicinske vrednosti. Polliter-ska steklenica 2 K.

Vino po ceni.

Zakaj kupiti vino v gostilni po 50—80 vinarjev liter, ker se dobi pri Josipu Maljavac, pošta in postaja Roč v Istri, belo in črno (rudeče) franko vsaka železniška postaja na Kranjskem po 24 vinarjev liter in se ga more naročiti tudi samo 56 litrov. 667 100-1

Modni salon za damske klobuke

F. Magdič, Ljubljana

priporoča svojo bogato zalogo modernih in okusnih
slamnikov po zelo ugodnih in brezkonkurenčnih
cenah. Naročila z dežele izuršujem z obratno pošto.

1491

Oklic.

Iz konkurza Franceta Lubšine v Trebnjem se prodaja raznovrstnega manufakturnega blaga, železnine, usnja, špecerije, prodajalniška in hišna oprava v cenilni vrednosti 12.770 K 22 h najboljšemu ponudniku.

Cenilni zapisnik je na vpogled pri sodnji in podpisanem upravitelju v Trebnjem. Zalogo blaga je mogoče ogledati

od 2. do 9. junija 1910

v prodajalni v Trebnjem. Ponudbe je staviti pismeno

do 10. junija 1910

na naslov upravitelja dr. Andreja Kuharja c. kr. notarja v Trebnjem ter priložiti 10% cenilne vrednosti kot vadij v državnih papirjih ali vložnih knjižicah kakega kranjskega hranilnega zavoda ali banke.

Blago in opravo se odda najboljšemu ponudniku, ki ima izkupilo do dne 27. junija 1910 poravnati v roke dr. Andreja Kuharja s 6% obrestmi od dneva sprejete ponudbe.

Zdražitelj mora do dne 28. junija 1910 blago in opravo iz prodajalne in stranskih prostorov proč spraviti ali se s posestnikom hiše sporazumeti, poprej pa vse izkupilo poravnati, sicer zapade ves vadij v korist konkurzne mase in je zdražitelj odgovoren s svojim ostalim premoženjem za vso škodo in primanjkljaj, ki nastane vsled nove dražbe.

Upravitelj si sporazumno z upniškim odborom pridrži pravico do 11. junija 1910 sprejeti najvišjo ponudbo ali zavrniti.

Dr. Andrej Kuhar, s. r.
upravitelj konkurzne mase.

1581

Izdelovalec sodavice, pokalic in dr.

Mat. Zalar

se je preselil z Dunajske ceste v
Gradišče šte. 7 (pri Kroni)

ter se cenj. odjemalcem priporoča za nadaljno naklonjenost

1586

512

Sukneno in moderno blago
za moške obleke
v največji izbiri priporoča
po ugodni ceni
R. Miklauc
Ljubljana, Stritarjeva (Spitalska) ulica 5.
Obstoj trdke čez 40 let!

Trgovskega učenca

sprejme takoj s hrano in stanovanjem Josip Pollak, trgovina špecerije Sv. Petra cesta 9. 1580 3-1

Stanovanja ob bohinjskem jezeru!

Od 1. junija nadalje do 2. julija se odda

v vili Ani stanovanje

v pritličju, obstoječe iz 4 sob in poselske sobe. Dalje eno stanovanje v I. nadstropju za poletno sezijo, obstoječe iz 4 eventualno 5 sob. Vpraša se pri Jos. Prosencu, Ljubljana, Sodna ulica 1. 1563 3-1

Prodaja se v Karlovcu, radi smrti v obitelji 25 let obstoječa, vrlo idoča

velika špecerijska trgovina

z velikim letnim prometom en gros in en detail, z vsemi špecerijskimi predmeti.

Poznana je ne samo v mestu, nego v celi okolici.

Trgovina se nahaja v lastni hiši z vrlo prikladnim, moderno urejenim velikim skladiščem in ostalimi prostori v hiši.

Pobližje informacije daje uprava tega lista. 1585 5-1

Se nekaj let davka prosta

hiša

s travniki, velikim dvoriščem, vrtom in dobro idočo trgovino na najživahnejšem mestu v Ljubljani se prodaja. V njej se lahko vrši poljubna ali tudi več obrti. Prodaja se pod ugodnimi pogoji. Vprašanja na upravo lista. 1591 3-1

Glavno zastopstvo
THE REX Co.
Ljubljana
Selenburgova ulica šte. 7
ima vedno v zalogi

pisalne stroje
L. C. Schmith & Bros.

pisalne mize
in drugo pisarn. pohištvo,
vse potrebščine za
pisalne stroje,
razmnoževalne aparate
te.
vsakovrstnega papirja.

Telefon št. 38.

Tisk: »Katoliške Tiskarne«.

Odgovorni urednik: Ivan Štefe.